

dersmål og leve, som de gjorde dér, hvor de kommer fra, overholde deres egne regler, leve med deres egen religion, hvorfor i alverden har de så valgt at slå sig ned i Danmark? Hvorfor i alverden vil de så være danske statsborgere? Er det, fordi den eneste grund, de har til at være her, er, at vi har nogle meget store sociale ydelser? Ja, jeg er nødt til at spørge, om det er det, der er tilfældet.

Så er vi også trætte af, at der efterhånden har udviklet sig en praksis, hvor det er danskerne, der føler, at det er dem, der bliver forskelsbehandlet. Det er nemlig ikke længere indvandrere, der integreres i Danmark, men danskere, der påtvinges udlændingenes levevilkår. Vi er dybt bekymrede, når det viser sig, at der rundt omkring sker en klar positiv forskelsbehandling af udlændingene ved boliganvisning. Vi er dybt bekymrede, når vi ser den stigende kriminalitet, der er, specielt blandt andengenerationsindvandrere.

Og der er så dem, der siger: Jamen, vi skal være forberedt på, at der sker en kulturberigelse af Danmark. Men når der i Bazar Vest i Århus foretages en razzia af politiet, og man kan konstatere, at det, man finder, er narkotika, det er ulovlige varer, det er manglende regnskaber, det er våben, det er socialt bedrageri, det er skattesvind osv., så er vi nødt til at spørge: Hvori består den kulturberigelse af vores samfund? Vores opfattelse er, at de skader, vi ser nu, er sket for mange år siden. De skete, dengang man fik en ny udlændingelov tilbage i 1983. Og det, vi ser i øjeblikket, er nogle problemer, som vi kommer til at leve med i ganske mange år.

Den integrationspolitik, der er blevet ført, er jo den, der har bragt narkotika, bandevoold, mord, gadeuorden, illegal indvandring til Danmark, for sådan var det jo ikke før. Ansvar er derfor hos de politikere, der har ført den hidtidige indvandrerpolitik. Og straks der blev vedtaget en ny integrationslov med en særlig integrationsydelse, ja, så har man jo haft travlt med at skælde ud over det som værende helt urimeligt, at der er nogle, der kun skal modtage integrationsydelse. De mennesker, vi har fået flest henvendelser fra i den anledning, er pensionister, som kun er berettiget til at få grundbeløb, og så er det danske unge på uddannelsesstøtte, og begge grupper har spurgt: Hvordan kan nogle udnævne integrationsydelsen til at være en særlig sulteydelse, når pensionister på grundbeløb og SU-modtagere rent faktisk får et

mindre beløb og forventes at kunne leve for det?

Så er vi også af den opfattelse, at den kulturimperialisme, der foregår i øjeblikket frem for kulturberigelse, må bringes til ophør. Det skal ikke være sådan, at det er danske børn, der tvinges til at spise halalslagtet kød. Det må være sådan, at hvis der er nogen, der absolut vil spise halalslagtet kød, ja, så må de behandles på nøjagtig samme måde, som hvis der er nogle, der er glutenallergikere eller er vegetarer. Så må der være særlig mad til dem. Det kan ikke være danskerne, der skal fravælge deres frikadeller til fordel for halalslagtet kød.

Så har en del af debatten også drejet sig om EU, eller rettere sagt om, hvornår der skal være afstemninger om de danske forbehold. Euroen har været til debat igen i dag. Fremskridtspartiets holdning er klart den, at vi ikke ønsker en ny folkeafstemning. Vi kan ikke se, der er grundlag for en ny folkeafstemning. Den danske befolkning har taget stilling; den har taget stilling til, at man ikke ønsker euroen indført i Danmark, og det nej skal naturligvis respekteres. Men skulle man vælge at gå videre ad den vej, ja, så er det klart, så er vores anbefaling til den danske befolkning naturligvis, at man fastholder et nej ved en ny dansk folkeafstemning.

Så er det blevet diskuteret, om der skal være mere brugerbetaling i Danmark. Og det er lidt underligt, for brugerbetaling kom i virkeligheden i sin tid ind i dansk politik som et forslag fra liberal side, nemlig et forslag om, at brugerbetaling skulle være erstatning for nogle skatter. Nu kan vi se, at man fra regeringens side ikke taler om brugerbetaling som en erstatning, men som et supplement til eksisterende skatter, og derfor siger vi naturligvis fra.

Vi siger også fra, når man planlægger at indføre brugerbetaling over for ældre og andre svage grupper, og derfor vil vi ikke have nogen problemer med at støtte det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat.

Lad mig til sidst sige, at i det nye årtusind kommer vi til i det danske Folketing at tage stilling til ganske mange store og små problemer. Et af de problemer, som statsministeren også har nævnt, er Færøerne. Fremskridtspartiets holdning er den, at hvis det færøske folk ønsker frihed, så skal det danske Folketing honorere det ønske præcis på samme måde, som når vi fra dansk side går ud og argumenterer for, at folk rundt omkring på jorden, etniske grupper, skal have frihed fra overherredømme. Sådan